

Luftslottet

Jag lever i ett luftslott
alstrad ur alla mina tomrum

väggarna är gjutna av allt
som inte blev

golven är upptrampade
av sorgstoft och längtan

slottet saknar hörn och spetsiga kanter
rummen är bottenlösa
och tiden står still

i mitt luftslott kan jag öppna dörrar
till platser
jag så starkt önskade fanns

och jag förlorar mig själv
i de drömmar
som sedan länge gått förlorade

allt är en hägring
och jag är ett levande skal

med fötterna på jorden
men tankarna någon annanstans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mist med Poeter.se id #41498 innehar upphovsrätten